

พระโอวาท^(๑)

สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี

ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ผู้สำเร็จการศึกษา

จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๘

ณ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วันศุกร์ ที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๘

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ข้าพเจ้ามาปฏิบัติพระราชกรณียกิจแทนพระองค์ ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ก่อนที่จะมีเหตุอันเป็นที่โศกเศร้าโทมนัสของคนไทยทั้งมวล ขอแสดงความชื่นชมกับผู้ทรงคุณวุฒิและบัณฑิตทุกคน ที่ได้รับเกียรติและความสำเร็จ

ที่ผ่านมา ข้าพเจ้าได้พูดคุยกับบัณฑิตในที่ประชุมนี้ว่า การที่บัณฑิตจะประสบความสำเร็จในชีวิตและกิจการงานได้นั้น จะต้องอาศัยความรู้ทั้งด้านลึกและด้านกว้าง ทั้งยังต้องฝึกฝนอบรมตนเองให้มีคุณธรรมความสุจริตและความตั้งใจจริง เป็นเครื่องส่งเสริม

ในวันนี้ ใคร่จะกล่าวเพิ่มเติมแก่ท่านทั้งหลายว่า การที่แต่ละคนได้รับความสำเร็จทางการศึกษา พร้อมทั้งจะออกไปประกอบกิจการงานสร้างเสริมความเจริญก้าวหน้าต่อไปนั้น ไม่ได้เป็นผลจากความพากเพียรพยายามเล่าเรียนแต่อย่างเดียว หากยังเป็นผลจากการสนับสนุนเกื้อกูลทั้งทางตรงและทางอ้อมจากผู้อื่นด้วย ไม่ว่าจะเป็นบิดามารดา ที่ได้เลี้ยงดูอบรมท่านมาด้วยความรัก ครูบาอาจารย์ ที่ได้อบรมและถ่ายทอดวิชาความรู้ให้แก่ท่านด้วยความเมตตา รวมถึงชาติบ้านเมือง ที่ท่านอาศัยพักพิงอยู่และเติบโตมาด้วยความผาสุกร่มเย็น เมื่อตระหนักดังนี้แล้ว บัณฑิต

^(๑) เรียบเรียงขึ้นจากที่ได้บันทึกพระสุรัสวดีไว้

จึงต้องมีความกตัญญูรู้คุณ และแสดงกตเวทิตาจิตตอบแทนผู้มีพระคุณทั้งหลาย การตอบแทนนั้น ตอบแทนได้หลายอย่าง บางท่านอาจจะตอบแทนโดยการช่วยเหลือแพร่ วิชาต่อไป เช่น ทำอาชีพเป็นอาจารย์ เป็นต้น และบางคนก็แสดงได้ด้วยการประพฤติตน เป็นคนดี อันนี้ข้าพเจ้าขอบอกว่าตัวข้าพเจ้าเองเป็นอาจารย์คณะแพทยศาสตร์ ศิริราชพยาบาล ก็มีความภูมิใจที่มีลูกศิษย์หลายรุ่นมาก หลายพันคนจบไปแล้ว และเมื่อได้ยินว่าเขาได้ดีอย่างไร ข้าพเจ้าก็พลอยยินดีและปลาบปลื้มไปกับเขาด้วย อันนี้เป็นการที่เหมือนกับว่าลูกศิษย์เหล่านั้นเขาก็ได้ตอบแทนข้าพเจ้า โดยการทำตนเป็นคนดีให้เป็นตัวอย่างของประเทศของชาติ ทำให้น่าชื่อเสียงที่ดี มาสู่คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล

นอกจากนี้ อันนี้ข้าพเจ้าขอนอกเรื่องจากความสำเร็จในชีวิต จริง ๆ ก็ไม่ นอกเรื่องนัก มันก็ในเรื่องอยู่ดี ชักเอามาเกี่ยวข้องกันได้ทั้งนั้น คือคนเรานี้ ทำยังไงจะเป็นคนดี คนเราส่วนมาก เพศหญิงนะคะ ชอบนิทาน ชอบอธิบายวิชา คนอื่น ท่านพ่อมหาบัว ญาณสัมปันโน ท่านสอนข้าพเจ้าว่า ไปวิจารณ์คนอื่นนะ มันเกิดประโยชน์อะไร ไม่เกิดประโยชน์ทั้งสิ้น นอกจากเมามันในการด่า ในการคุย ในการใส่ร้าย ก็แค่นั้น แต่จริง ๆ แล้ว คนที่คนเราควรจะฟังเสียงมากที่สุด คือฟังเสียง ตัวเอง ว่าเรายังมีอะไรอีกบ้างที่ไม่ดี และเมื่อรู้ว่าเราไม่ดีอย่างไร ขอให้พยายามแก้ไข ข้าพเจ้าเชื่อว่าเป็นถึงบัณฑิต คงมีความคิดสร้างสรรค์ที่จะแก้ไขตนเอง เช่นสมมุติว่า เป็นคนเกียจคร้าน มาทำงานสาย เลิกงานก็เร็ว ก็แก้ไขซะ ทำงานให้ตรงเวลาและ ตรงต่อหน้าที่ ดังนี้ เป็นต้น

ในท้ายที่สุดนี้ ข้าพเจ้าขอพระบารมีแห่งพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหา ภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ได้คุ้มครองรักษาบัณฑิตทุกคน และทุกท่านที่มา ประชุมพร้อมกันในพิธีนี้ ให้มีความผาสุก ความเจริญจงทั่วหน้ากัน